

ΙΣΤΟΡΙΑ

ΤΗΣ

ΠΑΛΑΙΑΣ ΕΛΛΑΣΟΣ

ΑΠΟ ΤΟΥΣ

ΑΡΧΑΙΟΤΑΤΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ

ΩΣ ΤΗΝ

ΥΠΟΔΟΥΛΩΣΙΝ ΑΥΤΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΩΜΗΝ.

Τόπος Β'.

Η ἀληθὴς τῶν παρασκείων
χρόνων εἰκὼν, χρησιμεύεις;
ἀνεξάλειπτος μάθημα τῶν
παρόντων. Γοτλής.

— : : —

ΚΕΡΚΥΡΑ,
EN TI TYPΟGRAΦIA TIΣ KΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

—♦♦♦—

1830

E.Y.D. της Κ.Π.
ΙΟΑΝΝΙΝΑ 2006

Π Ι Ν Α Ε

Τ ΩΝ

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Ω Ν

Ε Ι Σ

Τ Ο Ν Β'. Τ Ο Μ Ο Ν

Κ Ε Φ Α Λ: Θ'.

Περὶ τῶν κατακτήσεων τοῦ Αλεξανδροῦ εἰς τὴν Ασίαν, καὶ περὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς Ελλάδος, ἀπὸ τὸν καιρὸν ὃπου ἐκεῖνος ἐκτράτευσεν, ὡς τὸν θάνατόν του.

(Σελ. Ιωνίως 33.)

Υποβέστι; τῆς Περσίας. - Αρταξέρξης δ' Β'. - Αρταξέρξης δ' Γ'. (Ω/ς). - Καθυπόταξις τῆς Φοινίκης καὶ τῆς Αίγυπτου. - Δικρέας Κεδομαννος. - Ο Αλεξανδρος ἐμβαίνει εἰς τὴν Ασίαν. - Μάχη εἰς τὸν Γρανικόν. - Κατάκτησις τῆς Ασιας; ἐδώνεν τοῦ Ταύρου. - Μέμνων. - Μάχη τοῦ Ισασοῦ. - Πολιορκία τῆς Τύρου. - Κατάκτησις τῆς Αίγυπτου. - Θεμελίωσις τῆς Αλεξανδρείας. - Επίσκεψις εἰς τὸν ναὸν τοῦ Δημητούς. - Μάχη τῶν Γαυγαμέλων. - Περαικὰ ἀνακατώματα εἰς τὴν Ελλάδα. Πόλιμος τῆς Δακεδαιμονίας κατὰ τῆς Μακεδονίας. - Λοδοφονία τοῦ Δηρέων. - Κατάκτησις ὀλοκλήρου τοῦ Βασιλείου τῆς Περσίας. - Δύσκολη θέσις τοῦ Αλεξανδροῦ. - Χαρακτήρ τῆς Πολιτικῆς του. - Θάνατος τοῦ Φιλότα, Παρμενίονος καὶ Κλείτου. - Επιδρομὴ κατὰ τῆς Ινδίας. - Σχιδίζ καλυπτερεύσεως. - Ταξιδίτης τοῦ Νεάρχου. - Επιειροφή σὺν Ιανουλένα. - Πολιτικὴ διαταγῆ, καὶ θάνατος τοῦ Αλεξανδροῦ. - Εξορία τοῦ Αἰσχύλου. - Εξορία τοῦ Δημοσθένους. - Κατάσασις τῆς Φιλοσοφίας: - Αντισθένης, καὶ οἱ Κυνικοὶ Φιλόσοφοι. - Δικαδηματίκοι καὶ Περιπατητικοί. - Αριστοτέλης.

Περὶ τῆς Ελλάδος, καὶ περὶ τῆς Μακεδονικῆς Βασιλείας ἀπὸ τὸν θάνατον τοῦ Αλεξάνδρου, ὃν τὸν θάνατον τοῦ Πτολεμαίου καὶ Σελεύκου, καὶ ὡς τὴν εἰσβολὴν τῶν Γάλλων εἰς τὴν Ελλάδα.

(Σελ. 34. ἕως 84.)

ΦΙΛΟΦΟΡΕΙΣΙΑ περὶ τῆς Διαδοχῆς τοῦ Αλεξάνδρου. — Αρρίδαιος Βασιλεὺς, Περδίκκας Προσάτης. — Διαμοίρασις τῶν ἐπαρχιῶν. — Επανάστασις τῶν εἰς τὴν φυλή Ασίαν Ελληνικῶν ἀποικιῶν. — Πόλεμος τοῦ Αντιπάτρου κατὰ τῶν Αθηνῶν. — Δάμιος Πόλεμος. — Δευτέρα ἔξορία καὶ θάνατος τοῦ Δημοσθένους. — Συμμαχία τοῦ Αντιπάτρου καὶ τοῦ Κρατεροῦ μὲ τὸν Πτολεμαῖον ἐναντίον τοῦ Περδίκκα. — Ο Κρατερὸς νικᾶται καὶ φυνέεται ἀπὸ τὸν Κύρον. — Ο Περδίκκας κτυπᾷ τὸν Αἴγυπτον. — Διλοφονεῖται. — Ο Αντιπάτρος γίνεται Προσάτης. — Αναφένεται ὁ Αντίγονος. — Ο Πολυσπέργυων γίνεται Προσάτης. — Κασσανδρος. — Θύρυβες εἰς τὰς Αθήνας. — Θάνατος τοῦ Φωκίωνος. — Ο Πελυσπέρχων ἀποσπρώχνεται ἀπὸ τὴν Μιγαλόπολιν. — Ολυμπιάς. — Θάνατος τοῦ Αρρίδαιος καὶ τῆς Εὐρυδίκης. — Νίκη τοῦ Κασσανδροῦ — Θάνατος τῆς Ολυμπιάδος. — Ο Κασσανδρος χύριος τῆς Μακεδονίας. — Πόλεμος μεταξὺ Αντιγόνου καὶ Εὐρένου. — Θάνατος τοῦ Εύρενου. — Αποδίωξις τοῦ Σελεύκου. — Συμμαχία Ηγεμόνων ἐναντίον τοῦ Αντιγόνου. — Ο Σέλευκος ἀποκτᾷ τὴν Βασιλείαν. — Δημήτριος, ὁ υἱὸς τοῦ Αντιγόνου, εἰς τὰς Αθήνας. — Θαλασσία νίκη τοῦ Δημητρίου. — Ο Αντίγονος καὶ ἄλλοι Ηγεμόνες ἀναγορεύονται Βασιλεῖς. — Πολιορκία τῆς Ρόδου. — Μάχη τοῦ Ιψού. — ①) Αντίγονος φυνέεται, καὶ τὸ βασιλεῖον του διαμοιράζεται. — Τύχη τοῦ Δημητρίου. — Λί Αθῆναι παραδίδενται εἰς αὐτόν. — Θάνατος τοῦ Κασσανδροῦ. — Δημήτριος βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας. — Η ἀποδίωξις, αἱ ψεριπλανήσεις καὶ ὁ θάνατος του. — Ο Πύρρος, ὁ Λυσίμαχος, ὁ Σέλευκος γίνονται, εἰς μετὰ τὸν ἄλλον, Βασιλεῖς τῆς Μακεδονίας. — Θάνατος τοῦ Πτολεμαίου Λυσίμαχου καὶ Σελεύκου. — Πτολεμαῖος, ὁ Κεραυνὸς Βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας. — Μετοικεσίαι τῶν Γάλλων. — Επιδρομὴ αὐτῶν κατὰ τῆς Μακεδονίας. — Επιδρομὴ κατὰ τῆς Ελλάδος. — Αντίγονος ὁ Γονατᾶς Βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας. — Υπεθίσεις τῆς Σικελίας. — Αχαΐοκλῆς, Τύραννος τῶν Συρακουσῶν.

Κ Ε Φ Α Λ. ΙΑ'.

Περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς Αχαικῆς Συμμαχίας, καὶ περὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς Ελλάδος ἀπὸ τὴν εἰσβολὴν τῶν Γάλλων, ὡς τὸ τέλος τοῦ πολέμου μεταξὺ τῶν Αχαιῶν καὶ τοῦ Κλεομένους, Βασιλέως τῆς Λακεδαίμονος.

(Σελ. 85 — 92 — 105.)

ΤΜΗΜΑ Α'. Ανανίωσις τῆς Αχαικῆς ἐνώσεως. — Άρατος. — Η Σικυόνη ἐνώνεται μὲτα τούς Αχαιούς. — Πλακώνεται ἔξαφνή ή Ακροκόρινθος. — Η Ακροκόρινθος, τὰ Μέγαρα, καὶ ἄλλα Κρήτη ἐνώνονται μὲτα τὴν συμμαχίαν τὴν Αγαικήν. — Άι Αθῆναι ὑποκάτω τῆς δυνάμεως τοῦ Αντιγόνου Γονατᾶ. — Γενικὴ πολιτεία τοῦ Άρατου.

ΤΜΗΜΑ Β. Ο Πύρρος ἐπιστρέφει ἀπὸ τὴν Ιταλίαν. — Κτυπᾷ τὴν Λακεδαίμονα. — Κτυπᾷ τὸ Αργος. — Αποθυτίσκει. — Κατάσασις τῆς Λακεδαίμονος. — Πολιτικὴ μεταβολὴ, ὅποις δοκιμάζει νὰ κάμη ὁ Βασιλεὺς Αγίς, καὶ τὴν ἐναντιοῦται ὁ συμβασιλεὺς του Λεωνίδας. — Θάνατος τοῦ Λγιδος. — Κλεομένης. — Αχαικὸς πόλεμος. — Ο Κλεομένης χατορβώνει μεταβολὰς εἰς τὴν Σπάρτην.

ΤΜΗΜΑ Γ'. Τὴν Αγαικήν συμμαχίαν τὴν ἀντισέκεται ὁ Αντίγονος Γονατᾶς, καὶ ὁ Δημήτριος ὁ υἱός του. — Μ' αὐτὴν ἐνώνεται ἡ Μεγαλόπολις. — Θάνατος τοῦ Δημητρίου. — Τὸ Αργος ἐνώνεται μὲτα τοὺς Αχαιούς. — Νόκη τοῦ Κλεομένους. — Συμμαχία τῶν Αχαιῶν μὲτα τὸν Αντίγονον τὸν Πρεσβάτην τῆς Μακεδονίας. — Επιτυχίαι τῶν Συμμάχων. — Κυριεύουν τὴν Μαντίνειαν. — Ο Κλεομένης χυριεύει τὴν Μεγαλόπολιν. — Ανδρεῖον φέροντο τῶν Μεγαλοπολιτῶν. — Μάχη τῆς Σελλασίας. — Ο Κλεομένης φεύγει εἰς τὴν Δίηγυπτον. — Η Σπάρτη ὑποτάσσεται. — Θάνατος τοῦ Δητεγόνου.

Κ Ε Φ Α Λ. ΙΒ'.

Περὶ τοῦ πρώτου πολέμου, ὃποῦ ἐβάσταξαν οἱ Αἰτωλοὶ ἐναντίον τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας Φιλίππου, καὶ τῶν Αχαιῶν.

(Σελ. 114 — 136.)

ΤΜΗΜΑ Α'. Ανυπομονησία τῶν Αἰτωλῶν διὰ τὴν εἰρήνην, καὶ ἔχθρα κατὰ τῶν Αχαιῶν. — Δοξίμαχος. — Σκόπει. — Επιδρομὴ τῶν

Αίτωλῶν εἰς τὴν Μεσσηνίαν. — Αγνωστά τοῦ Αράτου, καὶ ἐπομένη ζητήσα. — Παράξενον φέροιμον τῶν Αίτωλῶν. — Πάρσιμον τῆς Κυναίθης. — Οἱ Φίλιππος φθίνει εἰς τὴν Κόρινθον. — Στασιασμὸς εἰς τὴν Σπάρτην. — Οἱ Αχαιοὶ καὶ οἱ συμμαχοί των κυρύττουν πόλεμον κατὰ τῶν Αίτωλῶν. — Διάτερος στασιασμὸς εἰς τὴν Σπάρτην, καὶ συμμαχία μὲτα τοῦ Αίτωλούς. — Θάνατος τοῦ Κλεομένους. — Οἱ λγκοίπολις καὶ οἱ Δυκαῖογος ἰχλέγονται Βασιλεῖς. — Πόλεμός μεταξὺ Ρόδου καὶ Βυζαντίου. — Θόρυβοι εἰς τὴν Κρήτην.

ΤΜΗΜΑ Β. Οἱ Αίτωλοι ἀπόσπρωχνονται ἀπὸ τὴν Αἴγαιραν. — Οἱ Σκόπαις καταπατεῖ τὴν Μακεδονίαν, καὶ δὲ Φίλιππος τὴν Αίτωλίαν. — Εξαφνον τοῦ Φίλιππου φθάσιμεν εἰς τὴν Κόρινθον, καὶ ἐπιτυχίαι του εἰς τὴν Πελοπόννησον. — Απελλῆς. — Στασιασμὸς τοῦ Χίλωνος εἰς τὴν Δακετδαίμονα. — Νέα ἀνακατώματα τοῦ Απελλοῦ, Δεοντίου καὶ Μεγαλέα. — Οἱ Φίλιπποις καταπατεῖ τὴν Κεφαλληνίαν. — Καταπατεῖ τὴν Αίτωλίαν, καὶ ξεγυμνώνει τὸ Θέρμον. — Κινήματα εἰς τὴν Πελοπόννησον. — Θανάτος τοῦ Δεοντίου, Απελλοῦ, καὶ Μεγαλέα. — Αδυναμία τοῦ Αχαικοῦ στρατηγοῦ Επαράτου. — Μίτρα τοῦ Αράτου εὐθὺς ἔποι τὸν διεδέχθη. — Φιλονεικίαι εἰς τὴν Μεγαλόπολιν. — Οἱ Φίλιπποις πέρνει τὰς Φθιώτιδας Θήβας. — Σκαρδίλαιαίδας. — Πόλεμος μεταξὺ τῆς Ρώμης καὶ τῆς Καρχηδόνος. — Αννίβας. — Ειρήνη κλείεται εἰς τὴν Ελλάδα. — Οἱ Φίλιπποις συμμαχεῖ μὲτα τὴν Καρχηδόνα. — Ματαβάλλει τὴν γενικήν του ὁδηγίαν. — Διακίνει τοὺς θιερύθους τῆς Μασσηνίας. — Θάνατος τοῦ Αράτου.

ΚΕΦΑΛ. ΙΓ'.

Περὶ τῶν πολέμων μεταξὺ τῶν Ρωμαίων καὶ τοῦ Φιλίππου· περὶ τῆς αὐξῆσεως τῆς Ρωμαϊκῆς ἐπιρροίας εἰς τὴν Ελλάδα, καὶ περὶ τῶν γενικῶν συμβάντων εἰς αὐτὴν, ώς τὸ τέλος τοῦ πολέμου, ἐποῦ οἱ Ρωμαῖοι ὄνομάζουν, πρώτον Μακεδονικὸν πόλεμον.

(Σελ. 171 — 183.)

ΤΜΗΜΑ Α. Συμμαχία τῶν Ρωμαίων μὲτα τοὺς Αίτωλούς, Δακεδαιμονίους, καὶ μὲ τὸν Ατταλον Βασιλέα τῆς Περγάμου. — Απηλπισμένη ἀπόφρασις τῶν Ακαρνανῶν. — Επιτυχίαι τοῦ Φιλίππου. — Σφάλματα τοῦ Φιλίππου εἰς τὸ Αργος. — Περαιτέρω πρόσθιος τοῦ πολέμου. — Μαχανίδας τύραννος τῆς Λακεδαιμονίου. — Φιλοποίηση. — Οἱ Μαχανίδας νικᾶται καὶ φρογεύεται ἀπὸ τὸν Φιλοποίηνα. — Γεγκή εἰρήνη.

ΤΜΗΜΑ Β'. Η Κίος διαγεμίζεται ἀπὸ τὴν Φίλιππον. — Ποταμός ἀρχίζει ἐναντίον του ἀπὸ τὴν Αττάλειν καὶ τοὺς Ρεδίοντας. — Συγγύεται εἰς τὴν Αίτωλίαν. — Εἰς τὴν κατὰ τοῦ Φίλιππου συμμαχίαν ἐνώνονται οἱ Αθηναῖοι καὶ οἱ Ρωμαῖοι. — Χαλκασμὸς τῆς Αβύδου. — Η Χαλκίς πλακώνται ἀπὸ τοὺς Ρωμαίους. — Ο Φίλιππος καταχαλνὴ τὴν γῆν τῆς Αττικῆς. — Νάβις τύραννος τῆς Δακεδαιμονίου. — Πόλεμος μεταξὺ Νόβιδος καὶ τῶν Αχαιῶν. — Η Μεσσηνία κτυπάται ἀπὸ τοὺς Δακεδαιμονίους καὶ γλυτώνται ἀπὸ τὸν Φίλοποίμενα. — Ο Φίλοποίμην πηγαίνει εἰς τὴν Κρήτην. — Οἱ Αχαιοὶ ἀποφεύγουν τὴν Μακεδονίκην συμμαχίαν. — Ο Φίλιππος πάλιν καταχαλνὴ τὴν Αττικὴν γῆν. — Οἱ Ρωμαῖοι ζητοῦν βούθαιαν ἀπὸ τοὺς Αίτωλούς. — Οἱ Ρωμαῖοι, οἱ Θράκες καὶ οἱ Δαρδανοί ἐμβαίνουν στὴν Μακεδονίαν. — Οἱ Αίτωλοι καταπατοῦν τὴν Θεσσαλίαν, ἀλλὰ γινώνται ἀπὸ τὸν Φίλιππον. — Ο Πτολεμαῖος μαζώντει μισθιστοὺς εἰς τὴν Αίτωλίαν. — Ψηφίσικα τῶν Αθηναίων κατὰ τοῦ Φίλιππου. — Μέτρα συνδιαλλακτικὰ τοῦ Φίλιππου. — Ο Φλαμίνιος φθάνει εἰς τὴν Ελλάδα. — Σχίζει τὸν δρόμον του ώς τὴν Μακεδονίαν. — Εμβαίνει σὴν Θεσσαλίαν. — Αποσπρώγνεται εἰς Ατρακα. — Ο Αρίσταινος, σρατηγὸς τῶν Αχαιῶν. — Οἱ Αχαιοὶ συμμαχοῦν μὲ τὸν Ρώμην. — Ο Φίλιππος ξαναπέρνει τὸ Αργος. — Συνομιλία μεταξὺ φίλιππου καὶ Φλαμίνιου. — Ο Φίλιππος προδίδει τὸ Αργος εἰς τὴν Νάβιν. — Σκληρότητες τοῦ Νάβιδος. — Ο Φλαμίνιος βάζει σὸ γέρι τὰς Θερας. — Αληγατίζει ἡ Μακεδονία ἀπὸ τοὺς ἀδιακόπους πολεμους. — Μάχη εἰς τὰς Κυνὸς Κεφαλάρια. — Διαπραγματεύσεις περὶ εἰρήνης. — Αρχίζει ἡ ἔχθροπαθεια μεταξὺ τῶν Ρωμαίων καὶ τῶν Αίτωλῶν. — Κλείει ἡ εἰρήνη. — Φιλονεικία εἰς τὴν Ακαρνανίαν. — Μεγάλη μετριότητα τοῦ λαοῦ. — Πολιορκία τῆς Δευκαλίδος. — Υποτάσσεται ἡ Ακαρνανία εἰς τοὺς Ρωμαίους. — Οἱ Δαρδανοί, δροῦ καταπατοῦν τὴν Μακεδονίαν, γινώνται ἀπὸ τὸν Φίλιππον. — Πόλεμος μεταξὺ Αντιόχου καὶ Πτολεμαίου. — Μεσολάβησις τῶν Ρεδίων. — Δελφονίκη τοῦ Βραχύλλα. — Φθάσιμος τῶν Ρωμαίων Αρμοσῶν εἰς τὴν Ελλάδα. — Διακήρυξις τῆς ἑλευθερίας; τῆς Ελλάδος εἰς τὰ Ισθμια.

ΚΕΦΑΛ. ΙΔ',

Περὶ τοῦ Πολέμου τοῦ Αντιόχου καὶ τῶν Αίτωλῶν, ἐναντίον τῶν Ρωμαίων καὶ τῶν Συρμάχων αὐτῶν, καὶ περὶ τῶν πραγμάτων τῆς Ελλάδος, ὡς που ὑπετάχθησαν οἱ Αίτωλοι εἰς τὴν Ρώμην.

(Σελ. 233 — 245 — 256.)

ΤΜΗΜΑ Α'. Ο Αντίοχος ξανακτίζει τὴν Δυσιμάχειαν. — Ρωμαϊκὴ πρεσβεία πρὸς αὐτὸν. — Ο Φλαμίνιος συμβουλεύεται μὲ τοὺς Ελλαδικούς Καθηγητάς.

ληνας συμμάχους του περὶ τοῦ πολέμου κατὰ τοῦ Νάβιδος. — Προχωρεῖ εἰς τὸ Αργος. — Προχωρεῖ εἰς τὴν Δακωνικήν. — Εκληροτόπες τοῦ Νάβιδος. — Ηρακολαί κατὰ τῆς Σπάρτης. — Λλωσις τοῦ Γυδίου. — Ο Νάβις ζητεῖ νά συνδιαλεχθῇ. — Αρθρα τῆς εἰρήνης, ἀπορρίγμένα ἀπὸ τὸν Νάβιν. — Πολιορκία τῆς Σπάρτης. — Κλείεται εἰρήνη. — Ελευθέρωσις τοῦ Αργους. — Κατάταξις τῶν πραγμάτων τῆς Ελλάδος, καὶ ἀναγνώρισις τοῦ Φλαμίνου.

ΤΜΗΜΑ Β'. Υκάνδαλα τῶν Αἰτωλῶν. — Πόλεμος μεταξύ Νάβιδος καὶ τῶν Αχαιῶν. — Ο Φιλοποίην νικᾶται διὰ θολάσσης. — Επιτυχίαι του διὰ ξηρᾶς. — Ο Φλαμίνος εἰς τὴν Δημητριάδα. — Φυγὴ τοῦ Εὐρύλογου. — Οἱ Αἰτωλοὶ προσκαλεῦν τὸν Αντίοχον εἰς τὴν Ελλάδα. — Ο Δημήτριος προδίδεται εἰς αὐτεὺς ἀπὸ τὸν Εύρυλογον. — Φόνος τοῦ Νάβιδος. — Ο Φιλοποίης ἔνωνεται τὴν Δακεδαιμονίαν εἰς τὴν Αχαικήν συμμαχίαν. — Κγείσησα τῶν Αἰτωλῶν ἐνεγκίνει τῆς Χαλκίδος.

ΤΜΗΜΑ Γ'. Ο Αντίοχος εἰς τὴν Αὐλὴν τοῦ Αντιόχου. — Ο Αντίοχος βύζαντει εἰς τὴν Δημητριάδα, καὶ ἐνοικτίζεται ἀρχιεράτηγος τῶν Αἰτωλῶν. — Οἱ Αχαιοὶ σέκουν προσηλωμένοι εἰς τοὺς Ρωμαίους. — Ο Αντίοχος κερδίζει τὴν Χαλκίδα, καὶ ξεχειμάζει ἐκεῖ. — Διατάξις τῶν Βοιωτῶν. — Ενώνονται μὲν τὸν Αντίοχον. — Εκσρατεία εἰς Θεσσαλίαν. — Δεύτερον ξεχειμασμα εἰς τὴν Χαλκίδα, καὶ γάρ οἱ τοῦ Αντιόχου. — Ο Αντίοχος κερδίζει τινὰς πόλεις εἰς τὴν Ακαργανίαν. — Ο Φιλίππος ἔνωνεται μὲν τοὺς Ρωμαίους, καὶ χυρίζει τὴν Αθηνανίαν. — Χαλασμὸς τοῦ Αντιόχου εἰς τὰς Θερμοπύλας. — Υποταγὴ τῆς Φωκίδος, Βοιωτίας, καὶ Εύβοιας εἰς τοὺς Ρωμαίους. — Η Ηράκλεια χυριεύεται ἀπὸ τοὺς Ρωμαίους. — Ο Φιλίππος ὑπερρεώνεται ν̄ ἀφέσῃ τὴν πολιορκίαν τῆς Λαρισίας. — Οἱ Αἰτωλοὶ παρακαλεῦν διὰ εἰρήνην. — Αναγκάζονται εἰς τὸν πόλεμον ἀπὸ τὴν ακληρότητα τῶν Ρωμαίων. — Η Μετσόνη πολιορκεῖται ἀπὸ τοὺς Αχαιούς. — Παραδίδεται εἰς τὸν Φλαμίνο. — Πολιορκία τῆς Ναυπάκτου. — Ο Φλαμίνος προένει ἀνακωχήν. — Ο Πόλεμος ἀνανιώνεται. — Δευτέρα ἀνακωχή. — Οἱ Ρωμαῖοι διαβαίνουν εἰς Ασίαν. — Ο Παυσίστρατος, ὁ Ροδίος, ἡπατηρίνος ἀπὸ τὸν Πολυξενίδαν, νικᾶται καὶ φονεύεται. — Οἱ Ρωμαῖοι νικῶν τὸν Αντίοχον. — Κλείεται ἡ εἰρήνη. — Διαμείρασις τῶν κατακτημένων τόπων. — Ο Φιλίππος διώχεται ἀπὸ τὴν Δαρμανίαν. — Ο Αἰτωλικὸς πόλεμος ἀνανεώνεται. — Υποταγὴ τῶν Αἰτωλῶν.

ΚΕΦΑΛ. ΙΕ'.

Περὶ τῆς Ελλάδος ἀπὸ τῆς ὑποταγῆς τῶν Αἰτωλῶν εἰς τὴν Ρώμην, ὡς τὴν κατάκτησιν τῆς Μακεδονίας ἀπὸ τοὺς Ρωμαίους.

(Σελ. 280 — 296 — 310.)

ΤΜΗΜΑ Α'. Η Λακεδαιμονίων ἀποσατεῖ ἀπὸ τῶν Αχαιῶν. — Εργοβούται εἰς τὴν Ρώμην. — Υποταγὴ τῆς Λακεδαιμονίας εἰς τοὺς Αχαιούς.

· Οἱ πρωταίτιοι τῆς ἀπεξασίας θανατώνονται. · Καθάργησις τῶν Νόμων τοῦ Αυχεύργου. · Οἱ Αχαιοὶ δὲν δέχονται τὰ δῶρα τοῦ Εὔμαντος. · Οἱ Ρωμαῖοι ζητοῦν τὴν ἀνακάλεσιν τῶν ἔξορίσων Δακεδαιμονίων. · Πρεσβεία τοῦ Ματτᾶλλου. · Πρεσβεία τοῦ Αππίου. · Διαπραγματεύσεις εἰς τὴν Ρώμην καὶ τελειωτική ἀποκατάστασις. · Σκάνδαλα τοῦ Φλαμίνιου καὶ τοῦ Δεινοκράτους. · Πόλεμος μεταξὺ τῶν Αχαιῶν καὶ τῶν Μεσσηνίων. · Θάνατος τοῦ Φιλοποίμενος. · Υπόταξις τῆς Μεσσηνῆς. · Η Μεσσηνή ξανθίωνται μὲ τοὺς Λήγαιούς.

ΤΜΗΜΑ Β'. Αρχὴ τῶν κακόφαντισμῶν μεταξὺ Φιλίππου καὶ τῶν Ρωμαίων. · Κατασφράγη τῶν Μαρονιτῶν. · Ο Δημότριος σέβλεται σὲν Ρώμην ὡς Πρεσβύτος. · Χαίρεται μεγίσην ὑπόληψιν κοντά εἰς τοὺς Ρωμαῖους. · Αἰλοπλοκαὶ τοῦ Περσίως καὶ τοῦ Δημητρίου ἐναντίου δὲ εἰς τοῦ ἄλλου. · Ο Δημότριος θανατώνεται κατηγορηθεὶς ἀπὸ τὸν Περσία. · Θάνατος τοῦ Φιλίππου. · Η Δαρδανία καταπατεῖται ἀπὸ τοὺς Βασάρνας. · Εὐάρεστες ἁδηγία τοῦ Περσέως. · Αὐτὸς ζητεῖ νὰ συνδικάλῃ μὲ τοὺς Αχαιούς. · Καλλικράτης. · Οἱ Αχαιοὶ δὲν ἀκυρώνουν τὸ κατὰ τῶν Μακεδόνων ψήφισμα. · Θόρυβος σὲν Αἰτωλίαν. · Σηκώνεται πόλεμος μεταξὺ τοῦ Περσίως καὶ τῶν Ρωμαίων. · Ο Περσεύς προσπαθεῖ νὰ πρεξεγήσῃ τὴν δύλοφενίαν τοῦ Εύμαντος βάσιλέως τῆς Περγάμου.

ΤΜΗΜΑ Γ'. Οἱ Ρωμαῖοι κυριεύτευν τὸν πόλεμον. · Κ. Μάρκιος καίμνει ἀνακοχὴν μὲ τὸν Περσέα. · Θόρυβοι εἰς τὴν Βοιωτίαν. · Ο Φλαμίνιος καὶ οἱ Αχαιοὶ ζητοῦν εἰς μάτην τὴν ἀνακάλεσιν τοῦ Ζευξίππεων. · Συμμαχία τῶν Βοιωτῶν μὲ τὸν Περσέα. · Ο Μάρκιος διαλύει τὴν ἐνωσιτικὴν Βοιωτῶν. · Οἱ Λύκιοι δὲν σέργουν νὰ ὑπακούσουν εἰς τοὺς Ροδίους. · Ιανουαρίονται ἀπὸ τοὺς Ρωμαῖους. · Μακεδονικὴ πρεσβεία εἰς τὸν Ρόδον. · Στεφάνες τοῦ πολέμου. · Επιτύχιαι τοῦ Περσέως. · Επιμονὴ τοῦ Ρωμαίου καὶ αδυναμία τοῦ Περσέως. · Οἱ Ρωμαῖοι κυριεύουν τὴν Αλίαρτον. · Παραδρομαὶ τῶν Ρωμαίων σρατηγῶν. · Η Ρωμαϊκὴ Βουλὴ ἐνδυναμώνει τοὺς προδότας μεταξὺ τῶν Ελλήνων. · Δυκίσκος. · Χάρεψ. · Δειποταξία τοῦ Κεφαλᾶ. · Πρεσβεία σχλημένη εἰς τὰ Ελληνικὰ Κράτη. · Συμβουλὴ τῶν Αχαιῶν Αρχηγῶν. · Εκσρατεία τοῦ Περσέως εἰς τὴν Ιλλυρίαν, καὶ διαπραγμάτευσις μὲ τὸν Γένθιον. · Ο Κ. Μάρκιος Υπατεῖ. · Εμβαίνει σὲν Μακεδονίαν. · Δὲν θέλει νὰ δευθῇ τὴν βούλησιαν τῶν Αχαιῶν. · Φιλονεικία μεταξὺ τῶν Ροδίων. · Πρεσβεία πρὸς τὴν Ρωμαϊκὴν Βουλὴν καὶ πρὸς τὸν Υπατεῖν. · Οἱ Ρόδιοι προσπαθοῦν νὰ μεσολαβήσουν μεταξὺ τῶν πολεμούντων μερῶν, καὶ τὴν Βουλὴν ἀπερίβιγμενη τὴν μεσολαβησίαν των. · Συμμαχία τοῦ Περσέως μὲ τὸν Γένθιον. · Οἱ Ρωμαῖοι κατακτοῦν τὴν Ιλλυρίαν. · Ο Αίμιλιος Πιαύλος, Υπατος. · Μάγη τῆς Πύδνας. · Ο Κ. Γάλλος προλέγει τὴν ἔκλειψιν. · Κατάκτησις τῆς Μακεδονίας. · Ο Περσεύς σιγμαλωτίζεται. · Πόλεμος Αντιοχοῦ Επιφανεῦς, εἰς τὴν Αἴγυπτον.

τ.

Κ Ε Φ Α Λ. ΙΓ'.

Περὶ τῆς Ελλάδος, ἀπὸ τὴν κατάκτησιν τῆς Μακεδονίας, ἕως τὴν κατάκτησιν τῆς Αχαΐας ἀπὸ τοὺς Ρωμαίους.

(Σελ. 337)

Καταδύσασεν τὸν Ρωμαίων ἐναντίον τῶν Ρωμίων. - Υπεταγὴ τῆς Ηπείρου. - Κατάταξις τῆς Μακεδονίας. - Θερμελίωσις τῶν καταδυναζέύσεων τῆς Ρωμαϊκῆς φατρίας εἰς τὴν Αἰτωλίαν. - Οἱ Αχαιοὶ πατριώται ἔξορίζονται εἰς τὴν Ρώμην. - Περαιτέρω μάτρα τοῦ Διμιούρου σὶς τὴν Μακεδονίαν. - Εθερμαντα πόλεις ἀφανίζονται εἰς τὴν Ηπειρον. - Τυραννία τοῦ Χάροπος. - Αποσολὴ τοῦ Γολῆου εἰς τὴν Ελλάδα. - Οἱ Αθηναῖοι καταγυμνώνται τὸν Ωρωπόν. - Οἱ Ωρωπῖοι ζητοῦν τὴν Βιγήσιαν τῶν Αχαιῶν. - Διατθέροι καὶ λογοτριβαὶ τοῦ Μεναλκίδα, Καλλικράτους, καὶ τοῦ Διοίου. - Νιαὶ λογοτριβαὶ μεταξὺ τῶν Αχαιῶν καὶ τῶν Λακεδαιμονίων. - Επανάστασις τῆς Μακεδονίας ὑπὸ τῶν Αγδρίσκων. - Οἱ Αχαιοὶ πολεμοῦν τὴν Λακεδαιμονίαν ἐναντίον τῆς θεληστῶς τῶν Ρωμαίων. - Ανακωγὴ ἀρμάτων. - Οἱ Ρωμαῖοι ζητοῦν τὴν ἀποχώρισιν τῆς Δακεδαιμονος καὶ ἄλλων τεσσάρων πόλεων, ἀπὸ τὴν Αχαικὴν συμμαχίαν. - Κακὸν φέρσιμον πόσις τοὺς Ρωμαίους Πρέσβεις. - Ανεπιτυχὴς Αποσολὴ τοῦ Κ. Ιερολίου. - Φέρσιμον τοῦ Κριτολάου. - Δευτέρα κατάκτησις τῆς Μακεδονίας. - Οἱ Ρωμαῖοι σφαγῆς Μίτελλος προσφέρειν εἰς τοὺς Αχαιούς. - Τοὺς νικᾶ. - Υπεταγὴ τῆς βορείου Ελλάδος. - Πολιορκία τῆς Κορίνθου - Καταδυναζεῖα τεῦ οὐαίσ. - Τὸν Μέτελλον τὸν διαδίχεται ὁ Μεσύριδος. - Νικῶνται εἱς Δακοῖς, καὶ κυριεύεται ἡ Κόρινθος. - Η Ελλὰς καταντᾷ Ρωμαϊκὴ ἐπαρχία. μὲν τῇ δυναρδὶ Αχαΐα. - Επιειροῦν τοῦ Πολυβίου εἰς τὴν Ελλάδα.

Κ Ε Φ Α Λ. ΙΖ'.

Περὶ τῆς Κατασάσεως τῆς Ελλάδος ὑποκόπτω τῆς Ρωμαϊκῆς Δυναστείας.

(Σελ. 362 — 387)

ΤΜΗΜΑ Α'. Γενικαὶ παρατηρήσεις περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς κατακτησεως. - Πόλεμος εἰς τὴν Ελλάδα μεταξὺ Μιθριδάτου καὶ τῶν Ρωμαίων. - Αριστὸν τύραννος τῶν Αθηνῶν. - Λί Αθηναὶ πολιερκοῦνται καὶ πέρινονται ἀπὸ τοῦ Σύλλατ - Κλειεται ἡ εἰρήνη. - Οδηγία τοῦ Σύλλατ εἰς τὴν Ασίαν. - Οἱ Ρωμαῖοι διεχμένουν ἀκέμη ἐπωσοῦν ἀλεύθεροι. - Βασεῖν πολιερκίαν ἐναντίον τοῦ Μιθριδάτου. - Ρωμαϊκὸς τρόπος τοῦ διοικεῖν τὰς ἐπαρχίας. - Εξευδένωσις, πιώχευσις, καὶ κατὰ βαθμοὺς ἐρήμωσις; τῆς Ελλάδος.

ΤΜΗΜΑ Β'. Λί Αθηναὶ ἀκόμη διαχένουν ὡς καθέδραι τῆς; φιλολογίας - Περιπατητικοὶ καὶ Ἀρχαῖα Ακαδημία. - Πύρρων καὶ Δρισίων. - Στοῖχοι. - Νία Ακαδημία. - Αρκεσίλαος καὶ Καρναΐδης. - Κυρηναϊκοὶ καὶ Επικειρειτει. - Δρίςιππος. - Επίκουρος. - Πρόσδος τῆς Μαθηρατικῆς. - Θαλῆς Πυθαγόρας. - Πλάτων καὶ οἱ Οπαδοίται. - Λί ἐπιεῖμαι ἀκμαζούν εἰς τὴν Αλεξανδρειαν. - Εὐκλείδης. - Αρχιμήδης ὁ Συρακούσιος. - Ερατοσθίνας. - Απολλώνιος. - Ιππαρχος. - Πτολεμαῖος.

Επίλογος Σελ. 145.

Πίναξ Χρενολογικός Σελ. 417.

Περὶ τῶν Παλαιῶν μέτρων, Βάρεων, καὶ Νομισμάτων Σελ. 428.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΦΙΛΟΖΩΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΡΟΥ